

som det driver, fordi det faar en bedre Betaling af Staten derved; medens det paa den anden Side har en Rute for egen Regning, København—Narhø, som det gælder for det om i første Række at faa hele Trafikken over til. Det har Selskabet arbejdet paa hidtil, og det vil ethvert Selskab arbejde paa.

Jeg vil tillade mig at gøre en kort Bemærkning til den højtærede Minister. Det er ikke rigtigt — jeg kender i hvert Fald ikke et eneste Tilfælde — at, naar der er Isstransport over Storebælt, det saa er umuligt at komme ind og ud af Kallundborg Fjord. Denne Fjord er paa Grund af den stærke Strøm aldrig saa stærkt belagt med Is, at Skibene ikke kunne sejle ind og ud der. Det er først, naar Isen drives fra Korsør—Nyborg—Ruten og opfanges af Tragten længere nord paa og stopper op ved Fjorden der. Maa jeg henlede Opmærksomheden paa, at, skulde det til Liden være vanskeligt at komme ind i Narhus Havn, saa er der en anden Vej at gaa, nemlig til Grenaa, hvor der, saa vidt jeg ved, ikke er noget i Vejen for at kunne gaa ind selv i Svintre. Naar denne Rute kunde komme i Gang med nogenlunde stærke Skibe, vilde vi for Fremtiden være fri for Isstransporten over Storebælt. Jeg takker den højtærede Minister mange Gange for hans venlige Udtalelser, og fordi han henviser til sine tidligere venlige Udtalelser, som han er fremkommen med i de sidste 20 Aar; men disse venlige Udtalelser kan man ikke vedblive at leve paa i Længden. Det er vel Meningen, at der skal komme noget ud af Sagen, og derfor anbefaler jeg, at man tager det op saa snart som muligt. Konkurrencen med det forenede Dampskibsselskab kommer man let ud over. Sagen er nemlig, at, naar der kommer en hurtig Forbindelse med København og Narhus over Kallundborg, kommer der derved Forbindelse mellem Sjælland og de længere borte liggende Steder, og derved vil det forenede Dampskibsselskab blive udelukket fra at tage Del i denne Konkurrence. Det er nok muligt, at den ærede Minister kun kan affe et Skib som Reservereskib af de mange Skibe, der ligger ved Korsør. Spørgsmaalet er: Er det nødvendigt for at have en Rute mellem Kallundborg og Narhus at have et Reservereskib liggende derude; private Dampskibsselskaber pleje saa vidt muligt at have deres Reservereskibe paa eet Sted, som ikke er for langt borte fra den Rute, hvortil det hører som Reservereskib. Jeg mener, at Reservereskibe til Korsør—Kiel, Korsør—Nyborg, Kallundborg—Narhus maa ligg

Korsør, saa det trænges slet ikke til saa mange Skibe. Staten sparer Penge derved, det er økonomisk for Staten, og det er vist ogsaa rigtigst at gaa den Vej. — Den ærede Ordfører mente jo, at først til næste Vinter kan denne Sag gaa i Orden. Jeg henstiller endnu en Gang, om man ikke, naar den højtærede Minister kommer med sine Overslag — jeg haaber ikke, at de blive for høje — vil kunne faa det ført igennem i Vinter; men hvis ikke, at man saa kan blive enig om, at denne vigtige Sag ordnes snarest muligt. Thi den Maade, hvorpaa Forbindelsen mellem København og Sjælland er ordnet, er for den største Del af Sjælland meget uheldig. Jeg kan ikke forstaa, at Syderne have fundet sig deri saa længe; for øvrigt have de ikke fundet sig deri uden Protest; mange Andragender og Høvedelser om denne Sag ere komne til den ærede Minister.

Indenrigsministeren (Tingerslev):

Jeg anser det dog for rettest endnu en Gang at sige til det ærede Medlem, som nu har Ordet, at jeg bestemte maa paastaa, at vi ikke blive fri for en Isstransport, hvis det ærede Medlem faar sit Ønske realiseret om en stadig Dampskibs fart mellem Kallundborg og Narhus. Vi blive derfor paa ingen Maade fri derved. Jeg har ikke sagt, at det var umuligt at sejle i Kallundborg Fjord, naar den er islagt, men at det er en ganske overordentlig vanskelig Opgave, en dyr Opgave.

Naar der nu skal tales om, hvor mange Skibe der ligger i Korsør ad Gangen, maa det ærede Medlem fortælle dem og skelne mellem større og mindre Skibe, mellem Færger, som ikke kunne regnes med her, og Isbrydere, som vi heller ikke have noget at gøre med her, og saa vil det ærede Medlem finde Tallet af Skibene betydelig indskrænket. Det ærede Medlem ved ogsaa, at Farten paa Kiel er en Natfart; der skal sejles hver eneste Nat, og deraf følger, at der maa være et stort Antal Skibe til Raadighed, og der sejles meget i Ekstrafart paa denne Rute. For Djæbløkket gives der ingen Subvention paa Kallundborggrønten, det maa jeg tillade mig at bemærke; jeg hørte dog ikke rigtig, hvad den ærede Ordfører sagde, der gives ingen Subvention, og det er et Spørgsmaal, om det er rigtigt at komme ind paa det, men det hører ogsaa til de Ting, som ville kunne tages under Overvejelse. Jeg tror, det vil blive saa vanskeligt og saa dyrt, at det ikke vil blive til at overkomme, men det kan jo forsøges. Man kan jo stille Fordringer til Skibe og Fart saaledes, at